

Cserépvár romjai

Cserépváralja nevét a valamikor ott magasodó várról kapta. A Cserépvár a hagyomány szerint avar földvár helyén épült. A régészeti ásatások során előkerült leletanyag legkorábbi darabjai a 13. század végéről származnak. A kővárat valószínűleg a XIII. század második felében építette

az Ákos nemzetség valamelyik tagja. Vélhetően a XIII-XIV. század eleji névadási szokás az első tulajdonosára, vagy építtetőjére utal (egy Cserép nevezetű köznemes építhette a várat, aki tulajdonosa volt a közeli Cserépfalu településnek is). Cserépvár végvári szerepe 1552-ben kezdődött az egri sikertelen ostrom idején. Bár Eger ellenállt, a környékbeli kis elővédőműveket, így Cserépvárt is többször elfoglalták a törökök, de folyamatosan megtartani ekkor még nem tudták. A vár ostroma előtt a községet a törökök teljesen elpusztították. 1596-ban Eger eleste után őrské megfutamodott így a törökök harc nélkül szállták meg. 1687-

ben ostrommal szabadították fel a császári csapatok. 1697-ben helyreállították, 1703-ban itt tartották fogva a kurucok Telekessy György egri püspököt. A vár valószínűleg a Rákóczi-szabadságharc idején pusztult el. Ma csak csekély kőfalmaradványok és sáncnyomok figyelhetők meg, melyek műemléki oltalom alatt állnak. A XVIII. században a francia eredetű L'Huilliere család kezére került, akik a vár kőanyagából a Várhegy aljában, az 1780-as években kastélyt és kápolnát építettek. A kastély érdekessége, hogy Munkácsy Mihály gyerekkora egy részét itt töltötte. Sajnos az egykori kastélynak már csak a romjai állnak.

A copfstílusban épült műemléki oltalom alatt álló római katolikus kápolnát ma már nem használják, a szentmiséket a modern templomban tartják.

Copfstílusú kápolna

A vár alatt, a Várhegy oldalában 12 riolittufába vájt vermet találhatunk, melyek valaha gabona tárolására szolgáltak. A cserépváraljai gabonátároló vermek hazánk legnagyobb ilyen célra készült építményei. Sokáig úgy vélték, hogy védelmi célokra készültek, de a régészek kutatásai megállapították, hogy a XVI. században gabonátárolás céljára alakították ki. Eredetileg a Tardról beszállított árpát helyezték el a hegy oldalában sorakozó vermekbe. A gabonavermek ma műemléki oltalom alatt állnak.

Gabonavermek a Vár-hegy oldalában

Török kori kútház

A kápolna szomszédságában áll az ugyancsak műemléki védelem alatt álló, nyolcszög alaprajzú, sátozott fedett kútház. Keletkezéséről nem sokat tudni, jellegéből adódóan a török korban készíthették. A romantikus jegyeket az 1860-as évekbeli felújítás során kapta. A mára elpusztult kastélyhoz tartozott. A kút átmérője meghaladja az egy métert, mélysége a vízszintig több mint 65 méter. Különböző mondák keringtek, miszerint a vízszint fölött egy alagút található, de ez nem bizonyított.

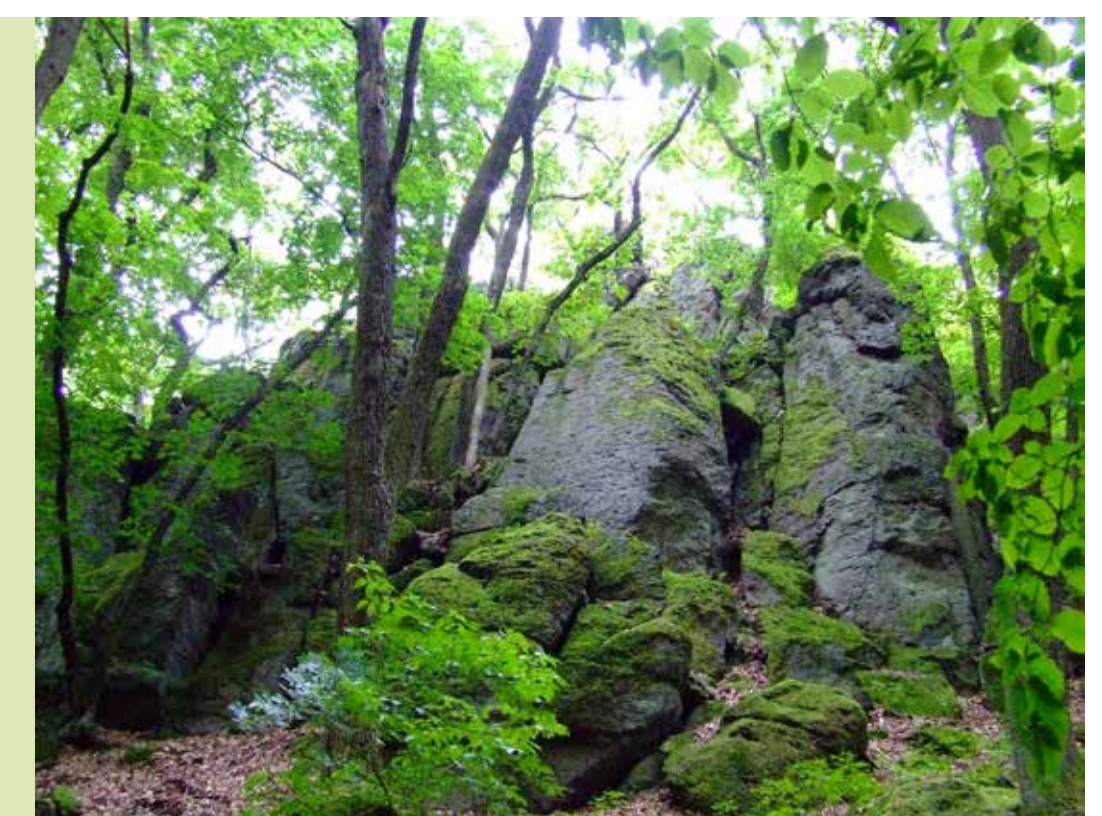

A Felső-szoros sziklatömbjei

A Felső-szoros szurdok (Kővölgy) a Déli-Bükk egyedülálló vulkanikus eredetű geológiai ritkasága, ahol a kanyargó patak a riolit-inimbrít kőzetekben szűk szurdokot tudott kialakítani. A vadregényes, 10-15 méter magas sziklafalakkal övezett szurdokvölgy Cserépváralja és Kács

között félúton található, teljes hossza 2 kilométer.

Építészeti ritkaságnak számít a település copfstílusú, modern római katolikus temploma (titulusa: Munkás Szent József), amelyből csak kettő van az országban (a másik Hollóházán található).

Szurdokvölgy

Barlanglakásos tájház

A Bükkalja településeinek egykor a barlanglakások általánosan feltehetőek voltak. A laza, könnyen faragható vulkáni tufa az elmúlt századok során nemcsak pincék, hanem lakóhelyek készítésére is lehetőséget adtak. A barlanglakások, pinceházak a szőlőbirtokkal is rendelkező jobbágy-paraszti réteg tulajdonában voltak.

A múzeumi célra helyreállított barlanglakásos tájházban pítvar-kéményalj, szoba, pince, istálló, takarmányos és lakószoba található. felszerelésével és használati eszközeivel az egyedi életformát tükrözi vissza. Cserépváralja portáinak jelentős része még a századfordulón is riolittufába vájt helyiségekből állt.

